

27. Отговори имъ: Рѣкохъ ви вече, и не чухте; защо искате пакъ да чуете? Да не бы да ищете и вы да бждете негови ученици?

28. А тѣ го укорихъ и рекохъ: Ты си неговъ ученикъ; а ный смы Моисееви ученици.

29. Ный знаемъ че на Моисея Богъ е говорилъ: а тогозь не знаемъ отъ дѣ е.

30. Отговори челоувѣкъ-тѣ и рече имъ: Това е чудно-то, че вы не знаете отъ кѣдѣ е, и отвори очи-тѣ ми.

31. А знаемъ че Богъ грѣшници-тѣ не послушува; но ако е нѣкой богочестивъ, и прави волю-тѣ му, него послушува.

32. А пакъ отъ вѣка не ся е чуло, да е отворилъ нѣкой си очи на слѣпъ роденъ *человѣкъ*.

33. Ако да не бѣ той отъ Бога, не можаше нищо да стори.

34. Отговорихъ и рекохъ му: Ты съвсѣмъ въ грѣхове си роденъ, и ты ли учишь насъ? и го испѣдихъ въпъ.

35. Чу Исусъ че сѣ го испѣдили вънъ, и като го намѣри, рече му: Ты вѣрувашъ ли въ Сына Божія?

36. Отговори той и рече: Кой е той, Господи, да вѣрувамъ въ него?

37. Рече му Исусъ: И видѣлъ си го, и който приказва съ тебе, той е.

38. А той рече: Вѣрувамъ, Господи; и поклони му ся.

39. И рече Исусъ: Азъ за сѣдъ дойдохъ на тойзи свѣтъ, да видятъ не видящи-тѣ, а видящи-тѣ да станѣтъ слѣпи.

40. И чухъ това онѣзи отъ Фарисеи-тѣ които бѣхъ съ него, и рекохъ му: Да не смы и ный слѣпи?

41. Рече имъ Исусъ: Ако да бѣхте слѣпи, грѣхъ не быхте имали; но сега казувате че Видимъ; и тѣй грѣхъ-тѣ ви остава.